

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด ความฉลาดทางอารมณ์ และความสุข กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพาณิชยการเซตุน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพาณิชยการเซตุน ปีการศึกษา 2548 จำนวน 750 คน สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 270 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามวัดความเครียดด้วยตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ และความสุข ซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.88 0.85 และ 0.76 ตามลำดับ และแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.63 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละและการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression)

ผลการวิจัยพบว่า

178577

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพาณิชยการเซตุน มีความเครียดอยู่ในระดับสูงกว่าปกติมาก มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.9 มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปกติ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.0 และมีความสุขเท่ากับคนทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.1
2. ความเครียด (X_1) และความฉลาดทางอารมณ์ (X_2) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนความสุข (X_3) มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความเครียด (X_1) และความฉลาดทางอารมณ์ (X_2) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 และได้สมการ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Y')

$$Y' = 38.209 + .160 X_2 + .128 X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Z_y')

$$Z_y' = .387 Z_{x2} + .148 Z_{x1}$$

This study was undertaken to examine the relationships between stress, emotional quotient, happiness and achievement, and to determine if those relationships could be used to predict the academic achievement scores of vocational education students enrolled in diploma programs at Chetupon Commercial College.

A stratified random sample of 270 students was drawn from a population of 750 pupils during the 2004 academic year. The research instrument was a three-part self-completed questionnaire designed to measure stress, emotional quotient and happiness. Cronbach alpha coefficient reliabilities were 0.88, 0.85 and 0.75, respectively for the three variables. The response rate was 100 percent. Data analyses designed to meet the study objectives included descriptive statistics, Pearson's product-moment correlation and Stepwise multiple regression.

The data revealed the following:

1. The majority of the students in the study had moderate levels of stress, emotional quotient and happiness.
2. Academic achievement was significantly related to stress ($p < 0.05$) and to emotional quotient ($p < 0.05$), but was not significantly related to happiness.
3. Student academic achievement could be predicted by emotional quotient (X_2) and stress (X_1).

The raw and standard scores used in the regression equations to predict academic achievement were:

$$Y' = 38.209 + .160 X_2 + .128 X_1 \text{ and}$$

$$Z'_y = .387 Z_{x2} + .148 Z_{x1}$$